

[Søren Jensen (Hasseri).]

hvert fjerde år, og f. eks. har overborgmesteren ikke figureret på en stemmeseddel siden 1958. Jeg er enig med hr. H. C. Toft i, at det nok var på tide, at de folk, som skal styre Københavns kommune, i lighed med hvad tilfældet er i andre kommuner, nu kommer til at figurere på stemmesedlen. Hele systemet minder meget om det gamle tokammersystem med landstinget, og København bør her have en mere tidssvarende forfatning og ikke en særstilling. Jeg mener, Københavns kommune selv har arbejdet med disse ting igennem en hel del år og også har rettet henstilling til ministeren om at få sine vedtægter ændret. Jeg håber, den nuværende minister vil tage sig af de henstillinger, der er kommet fra København, så København kan få en ordening på linje med, hvad man må indordne sig under i det øvrige land.

Ud over de nævnte ændringsforslag er der en række andre, som hr. H. C. Toft lige har omtalt. Dem skal jeg ikke gå i dybden med. De drejer sig om en tilpasning til den nye kommunestruktur, og jeg kan, som jeg sagde indledningsvis, anbefale at stemme for alle de stillede ændringsforslag og tilslige venstres medvirken til lovforslagets gennemførelse ved tredje behandling.

Edele Kruchow: Det radikale venstre kan gå ind for alle de stillede ændringsforslag. Det er afgørende for os, at de både forenkler og forbedrer loven. Vi lægger vægt på, at der er så megen lighed som muligt mellem folketingsvalg og valg til de kommunale råd, enten det nu er primærkommuner eller amtsråd, der er tale om. Vi er også af den opfattelse, at det gælder om, at personlige stemmer får så megen indflydelse som muligt, og at vilkårene for at stemme personligt gøres så gode som tænkeligt. Derfor går vi ind for forslaget om, at det lovfæstes, at kandidatnavnene skal være på alle stemmesedler til kommunale råd.

Vi er ikke så betænkelige som socialdemo-

kraterne ved de praktiske vanskeligheder, det skulle kunne forvolde i København. Vi tror faktisk, at det skulle være muligt at ordne sagen således, at vælgerne får gode muligheder for at finde ud af stemmesedlerne. Vi tror heller ikke, at det vil gå således, at det skulle løbe op i omkring 500 navne. Det er et teoretisk tilfælde, som ingen af de tidligere år, i hvert fald de sidste 12-15 år, giver os anledning til at formode opstår. Hvis det skulle vise sig, at Københavns kommune og vælgerne ligeså vander sig under vanskeligheder ved det kommende valg, så har man deri det bedste bevis for, at tiden nu er inde til at ændre på vedtægterne og forholdene for Københavns kommunes vedkommende.

Vi mener også, at når det fremgår af tallene fra valget i 1970, at procenten af personlige stemmer i det øvrige land, når vi ser væk fra København og Frederiksberg, ligger så højt som 76,2, mens den i København og Frederiksberg er 7,6, må det være ubestrideligt, at der er en sammenhæng med, at stemmesedlerne i København er uden kandidatnavne, mens man i alle andre kommuner i hele landet har kunnet overvinde vanskelighederne.

Vi er glade for, at det er lykkedes at skaffe mulighed for syge på hospitaler og plejehjem for at stemme pr. brev, på samme måde som det er tilfældet ved folketingsvalg. Vi er interesseret i, at sagen undersøges videre for de hjemmeliggende syge, men vi er helt enige i, at det er umuligt i øjeblikket at give hjemmeliggende syge og gamle adgang til at stemme pr. brev. Vi ville løbe ind i vanskeligheder med en overadministration, som ikke er rimelig. Vi mener også, at man i alle tilfælde, når det drejer sig om stemmeafgivning, skal sikre en ordening, der udelukker utilbørlig påvirkning eller valgsvindel, og det er vi bange for vil kunne blive alt for vanskeligt at skulle garantere, hvis vi går så vidt som til at give hjemmeliggende syge og gamle denne adgang.

Jeg vil gerne anbefale på det radikale venstres vegne, at man stemmer for alle ændringsforslagene.